

Dosar nr.XXX

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Încheiere

Ședința publică de la ...

Curtea constituită din:

Președinte: XXX

Judecător : XXX

Judecător : XXX

Grefier: XXX

Pe rol se află soluționarea recursului declarat de recurenta-pârâtă **XXX** împotriva sentinței nr...., pronunțate de Tribunalul București-Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr..., în contradictoriu cu intimatul-reclamant **XXX**.

La apelul nominal al cauzei făcut în ședință publică nu au răspuns părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință, după care,

Curtea lasă cauza la a doua strigare, potrivit art.119 alin.4 din Regulamentul de Ordine Interioară al Instanțelor Judecătorești, aprobat prin Hotărârea CSM nr. 3243/2022.

La a doua strigare a cauzei nu au răspuns părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință, după care,

Constatând că s-a solicitat ca judecata să se desfășoare și în lipsă, Curtea reține în pronunțare cauza cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept: *Daca prevederile art.13 și 40 pct.2 din Tratatul din 2002 între România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile ratificat prin Legea nr.3/2005 sunt aplicabile cu ocazia soluționării cererii de redobândire a cetățeniei române de către Comisia pentru Cetățenie din cadrul A.N.C., procedură finalizată prin emiterea unui act administrativ supus controlului instanțelor de contencios administrativ (în ipoteza cererilor soluționate anterior intrării în vigoare a O.U.G. 82/2021), precum și cu privire la suspendarea judecății recursului până la pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.*

Curtea,

1. Deliberând cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept referitoare la Tratatul din 2002 între România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile ratificat prin Legea nr.3/2005, constată:

2. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București - Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal la data de ... sub nr...., reclamantul **XXX** a solicitat, în contradictoriu cu pârâta **XXX** ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea Ordinului nr. ..., reanalizarea dosarului administrativ și obligarea pârâtei la emiterea, în cel mult 30 de zile de la data soluționării cauzei, a unui ordin de acordare a cetățeniei române.

3. Prin sentința nr.... Tribunalul București-Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal a admis în parte cererea formulată de reclamantul XXX, a anulat Ordinul nr...., a obligat pârții să soluționeze pe fond cererea reclamantului de redobândire a cetățeniei române și a obligat pârta la plata sumei de 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând taxe judiciare.

4. Pentru a hotărî astfel, Tribunalul a reținut că, în raport de data emiterii adresei, potrivit principiului *tempus regit actum*, nu este necesar ca actele solicitate să fie apostilate, deoarece actele de stare civilă solicitate sunt emise de autorități ucrainene, iar prin Tratatul dintre România și Ucraina privind asistența juridică în relațiile juridice în cauzele civile, semnat la București la 30 ianuarie 2002, ratificat prin Legea nr.3/2005, a fost stabilită scutirea de supralegalizare sau orice altă formalitate, așadar inclusiv de apostilare.

5. Tribunalul a apreciat că din dispozițiile acestui Tratat rezultă cu suficientă claritate că scutirea de supralegalizare/apostilare privește toate actele oficiale ale unui stat membru, domeniul de aplicabilitate al Tratatului din 2002 dintre România și Ucraina nefiind limitat la cauzele civile, menționând art. 13 alin. 1 și 2 și art. 40 alin. 2 din Tratat.

6. Tribunalul a observat că art.13 alin.2 din Tratat, spre deosebire de alin. 1 al aceluiași articol, face vorbire de „actele care pe teritoriul unei părți contractante se consideră ca fiind acte oficiale”, nu doar de actele judiciare ale uneia dintre părțile contractante.

7. Potrivit sentinței recurate „hotărârile instituțiilor care înregistrează actele de stare civilă” avute în vedere de art.40 alin. 2 din Tratat sunt tocmai înregistrările actelor și faptelor de stare civilă realizate de autoritățile administrative competente în registrele de stare civilă, făcându-se referire la prevederile art.3 din Convenția cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, încheiată la 5 octombrie 1961.

8. Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârta XXX, întemeiat pe prevederile art.488 alin.1 pct.8 C.pr.civ., solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii recurate și, în rejudecare, respingerea în integralitate a cererii de chemare în judecată.

9. În motivarea recursului s-a invocat aplicarea greșită a normelor de drept material privind aplicabilitatea Tratatului din 2002 dintre România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile, susținându-se că acest tratat ar fi aplicabil doar „procedurilor specifice activităților procesuale”, nu și procedurilor administrative cum este și cea desfășurată în fața Autorității Naționale pentru Cetățenie.

10. XXX a susținut că doar în contextul transmiterii documentelor oficiale între autoritățile judiciare ar fi aplicabil argumentul instanței de fond privind valabilitatea pe teritoriul celeilalte părți contractante fără nici o legalizare a actelor care emană de la autoritățile competente sau de la alte instituții ale uneia dintre părțile contractante și că această situație ar reflecta prezumția autenticității unui document oficial transmis prin intermediul unei instituții publice centrale precum Ministerele Justiției ale părților contractante, care ar fi incomparabil mai ridicată în contrast cu transmiterea unor documente de către persoane private.

11. Prin încheierea pronunțată la data de ..., Curtea a dispus citarea părților cu mențiunea de a formula un punct de vedere cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care să dezlege următoarea chestiune de drept: „*Dacă prevederile art.13 și 40 pct.2 din Tratatul din 2002 între România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile ratificate prin Legea nr.3/2005 sunt aplicabile cu ocazia soluționării cererii de redobândire a cetățeniei române de către Comisia pentru Cetățenie din cadrul A.N.C., procedură finalizată prin emiterea unui act administrativ supus controlului instanțelor de contencios administrativ (în ipoteza cererilor soluționate anterior intrării în vigoare a O.U.G. 82/2021)*”. Părțile nu au transmis puncte de vedere referitoare la această chestiune până la termenul de judecată din ... când instanța a rămas în pronunțare cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție potrivit art. 519 C.p.c.

12. Cu privire la *admisibilitatea sesizării*, instanța reține că aceasta este reglementată de articolul 519 alin.1 C.pr.civ., text ce prevede: „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

13. În cauză sunt întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de art.519 alin.1 C.pr.civ. deoarece completul de judecată care formulează sesizarea este investit cu soluționarea unui recurs, urmând să se pronunțe în ultimă instanță; de modul de lămurire a chestiunilor de drept ce fac obiectul sesizării, și care sunt noi, depinde soluționarea pe fond a cauzei de față; asupra acestei chestiuni de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

14. Dispozițiile în legătură cu care se solicită pronunțarea unei hotărâri potrivit art.519 C.pr.civ. au primit interpretări diametral opuse, prin hotărâri definitive din partea instanțelor de judecată investite cu cauze similare, având ca obiect contestație împotriva ordinului de respingere a cererii de (re) dobândire a cetățeniei române formulate în baza art.11 din Legea nr.21/1991 a cetățeniei, acțiuni ce revin spre competență de soluționare exclusivă în fond Secției de contencios administrativ a Tribunalului București și în recurs Secțiilor de contencios administrativ ale Curții de Apel București, potrivit art.19 alin.4 din Legea nr.21/1991.

15. Problematika aplicabilității și interpretării prevederilor art.13 și 40 pct.2 din Tratatul din 2002 între România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile ratificat prin Legea nr.3/2005 apare în cadrul procedurii prevăzute de *art.11 din Legea nr.21/1991 a cetățeniei*, text ce prevede că „Persoanele care au fost cetățeni români, dar au pierdut cetățenia română din motive neimputabile lor sau cărora această cetățenie le-a fost ridicată fără voia lor, precum și descendenții acestora până la gradul III, la cerere, pot redobândi sau li se poate acorda cetățenia română, cu posibilitatea păstrării cetățeniei străine și stabilirea domiciliului în țară sau cu menținerea acestuia în străinătate, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b), c) și e). (2) Dispozițiile art. 10 alin. (2)-(6) se aplică în mod corespunzător.”

16. Analiza aplicabilității și interpretării dispozițiilor Tratatului între România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile în legătură cu care s-a formulat sesizarea trebuie realizată în cadrul creat de **Convenția din 5 octombrie 1961 cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga**, la care România a aderat la data de 24.08.1999 prin OG nr.66/1999 și ținând cont de principiul consacrat prin **art.11 alin.1 și 2 din Constituție** conform cu care „(1) **Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.**” De asemenea, **art. 11 alin.2 din Constituție** prevede că „**Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.**”

17. Potrivit art.2 din **Convenția de la Haga**, „**Fiecare stat contractant scutește de supralegalizare actele cărora li se aplică această convenție** și care urmează să fie prezentate pe teritoriul său. Supralegalizarea, în sensul prezentei convenții, are în vedere numai formalitatea prin care agenții diplomatici sau consulari ai țării pe teritoriul căreia actul urmează să fie prezentat atestă veracitatea semnăturii, calitatea în care a acționat semnatarul actului sau, după caz, identitatea sigiliului și a ștampilei de pe acest act.”

18. Conform art.1 alin.1 din Convenția de la Haga „**Prezenta convenție se aplică actelor oficiale care au fost întocmite pe teritoriul unui stat contractant și care urmează să fie prezentate pe teritoriul unui alt stat contractant**”, iar art.1 alin.2 din această Convenție prevede că „**sunt considerate acte oficiale**, în sensul prezentei convenții:

a) **documentele care emană de la o autoritate** sau de la un funcționar al unei jurisdicții **a statului**, inclusiv cele care emană de la ministerul public, de la un grefier sau de la un executor judecătoresc;

b) **documentele administrative**;

c) **actele notariale**;

d) **declarațiile oficiale**, cum ar fi: cele privind mențiuni de înregistrare, viza de investire cu dată certă și legalizări de semnătură, depuse pe un act sub semnătură privată.”

19. Art.3 din Convenția de la Haga cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine stabilește:

„Singura formalitate care ar putea fi cerută pentru a atesta veracitatea semnăturii, calitatea în care a acționat semnatarul actului sau, după caz, identitatea sigiliului sau a ștampilei de pe acest act, este aplicarea apostilei definite la art. 4, eliberată de către autoritatea competentă a statului din care emană documentul.

Totuși formalitatea menționată în alineatul precedent nu poate fi cerută atunci când fie legile, regulamentele sau uzanțele în vigoare în statul în care actul urmează să fie prezentat, **fie o înțelegere între două sau mai multe state contractante o înlătură, o simplifică sau scutește actul de supralegalizare.**”

20. Potrivit art.31 alin.1 și 2 din **Legea nr.590/2003 privind tratatele**:

„(1) Obligațiile prevăzute de tratatele în vigoare se execută întocmai și cu bună-credință.

(2) Aplicarea și respectarea dispozițiilor tratatelor în vigoare reprezintă o obligație pentru **toate autoritățile statului român**, inclusiv autoritatea judecătorească, precum și pentru persoanele fizice și juridice române sau aflate pe teritoriul României.”

21. Reținând că potrivit art. 3 din Convenția de la Haga formalitatea apostilării actelor oficiale **nu poate fi cerută** în situația în care există o înțelegere între două sau mai multe state contractante care „**o înlătură, o simplifică sau scutește actul de**

supralegalizare”, și că, potrivit art.31 din Legea nr.590/2003, aplicarea și respectarea dispozițiilor tratatelor internaționale este o obligație care se impune nu doar instanțelor de judecată ci și **tuturor autorităților statului român**, problema de drept care se pune este aceea dacă, în contextul încheierii de către România a Tratatului din 2002 între România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile ratificat prin Legea nr.3/2005 prevederile art.13 și 40 pct.2 din Tratat, referitoare la scutirea de apostilare/supralegalizare, sunt aplicabile cu ocazia soluționării cererii de redobândire a cetățeniei române de către Comisia pentru Cetățenie din cadrul A.N.C., procedură finalizată prin emiterea unui act administrativ supus controlului instanțelor de contencios administrativ (în ipoteza cererilor soluționate anterior intrării în vigoare a O.U.G. 82/2021).

22. Potrivit art.13 din Tratatul din 2002 între România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile ratificat prin Legea nr.3/2005, având denumirea marginală „Valabilitatea documentelor”:

„1.**Documentele** care au fost întocmite sau certificate de instituțiile judiciare ale uneia dintre părțile contractante, prevăzute cu sigiliul și semnătura persoanei competente, **au valabilitate pe teritoriul celeilalte părți contractante fără nici o altă legalizare. Aceasta se referă, de asemenea, la copiile și traducerile care sunt legalizate de instituțiile competente.**

2.Actele care pe teritoriul unei părți contractante se consideră ca fiind **acte oficiale sunt socotite și pe teritoriul celeilalte părți contractante ca având forța probatorie a actelor oficiale.**”

23. Art.40 pct.2 din același Tratat, referitor la „Obiectul recunoașterii și executării”, prevede că **„Pe teritoriul părților contractante se recunosc, de asemenea, fără o procedură specială, hotărârile instituțiilor de tutelă și curatelă, instituțiilor care înregistrează actele de stare civilă și altor instituții competente în cauzele civile, care prin caracterul lor nu trebuie executate.**

24. Potrivit art.1 în Tratatul dintre România și Ucraina analizat, intitulat „Oscutirea juridică” :

„1.Cetățenii unei părți contractante se bucură **pe teritoriul celeilalte părți contractante**, în ceea ce privește drepturile lor personale și patrimoniale, de aceeași oscutire juridică ca și cetățenii acelei părți contractante.

Această prevedere se referă, deopotrivă, la persoanele juridice înființate în conformitate cu legislația fiecăreia dintre părțile contractante.

2.**Cetățenii unei părți contractante au dreptul să se adreseze liber și nestânjenit instanțelor judecătorești, Ministerului Public din România și Procuraturii din Ucraina, notarilor publici din România și notariatelor din Ucraina (denumite în cele ce urmează instituții judiciare), precum și altor instituții ale celeilalte părți contractante, în competența cărora intră rezolvarea cauzelor civile**, pot să își susțină interesele în fața acestora, să facă reclamații și să introducă orice acțiuni în aceleași condiții ca și cetățenii acelei părți contractante.

3.**Cauze civile** în înțelesul prezentului tratat sunt considerate, de asemenea, **cauzele familiale** și cauzele comerciale.”

25. Textele anterior citate ale Tratatului din 2002 între România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile ratificat prin Legea nr.3/2005

stabilesce regula potrivit căreia actele emise de instituțiile competente din cele două țări sunt valabile pe teritoriul celeilalte părți contractante fără vreo altă legalizare.

26. Autoritatea pârâtă a susținut că nu i-ar fi incidente și că nu ar avea obligația respectării prevederilor Tratatului dintre România și Ucraina, cu motivarea, acceptată de o parte a instanțelor de judecată prin hotărâri definitive, că aceste prevederi ar fi aplicabile doar instanțelor de judecată în rezolvarea cauzelor civile, familiale, nu și autorităților administrative cum este și pârâta, cu ocazia soluționării cererii de redobândire a cetățeniei române de către Comisia pentru Cetățenie.

27. Art.1 din Tratatul dintre România și Ucraina precizează sfera de recunoaștere a actelor oficiale emise de autoritățile competente ale celor două țări semnatare, aceasta fiind **„teritoriul celeilalte părți contractante”**, concluzia care ar rezulta fiind aceea că actele oficiale ce emană de la autoritățile competente din Ucraina sunt recunoscute pe teritoriul României, fără a se face distincția invocată de autoritatea pârâtă între autorități administrative și judiciare.

28. Această interpretare pare să fie susținută și de art.1 pct.2 din Tratatul din 2002 dintre România și Ucraina care nu limitează sfera autorităților competente doar la instanțele judecătorești și la parchete, ci o definește extensiv, fiind incluși notarii *publici din România și notariatele din Ucraina (aceștia din urmă în cadrul instituțiilor judiciare), precum și „altor instituții ale celeilalte părți contractante, în competența cărora intră rezolvarea cauzelor civile.”*

Mai mult, art.1 pct.3 din Tratatul din 2002 dintre România și Ucraina include explicit în categoria „cauze civile” și cauzele familiale și cauzele comerciale.

29. Se reține că *cetățenia unei persoane este unul din elementele care alcătuiesc statutul juridic civil al unei persoane*, alături de capacitatea juridică și starea civilă a persoanei. În ceea ce privește *starea civilă*, aceasta este dreptul persoanei de a se individualiza, în familie și societate, prin calitățile strict personale care decurg din actele și faptele de stare civilă (art.98 Cod civil).

30. Cu ocazia soluționării cererii de (re) dobândire a cetățeniei române potrivit art. 11 din Legea nr.21/1991 a cetățeniei române Autoritatea Națională pentru Cetățenie analizează *acte de stare civilă* pentru a determina dacă persoanele care solicită redobândirea sau dobândirea cetățeniei române în condițiile acestui articol sunt *descendenții până la gradul III* ai unor persoane care au fost cetățeni români, dar au pierdut cetățenia română din motive neimputabile lor sau cărora această cetățenie le-a fost ridicată fără voia lor.

31. Prin urmare, în procedura prevăzută de art.11 din Legea nr.21/1991 Autoritatea Națională pentru Cetățenie analizează acte de stare civilă (certificate de naștere, certificate de căsătorie, certificate de deces) în vederea determinării unor legături de descendență între petenți, solicitanți ai cetățeniei române conform art.11 din Legea nr.21/1991, și antecesorii acestora, foști cetățeni români care au pierdut cetățenia română din motive neimputabile lor sau cărora această cetățenie le-a fost ridicată fără voia lor.

32. Stabilirea acestor aspecte, referitoare la legătura de descendență dintre petenți, solicitanți ai cetățeniei române conform art.11 din Legea nr.21/1991 și antecesorii acestora, de care depinde dreptul petenților de a (re)dobândi cetățenia română, element ce

ține, la rândul său, de statutul juridic civil al persoanelor petente, intră în sfera de reglementare a dreptului civil, respectiv a dreptului familiei, motiv pentru care s-ar putea considera că XXX intră în categoria „**altor instituții ale celeilalte părți contractante, în competența căroră intră rezolvarea cauzelor civile**” prevăzută de art.1 pct.2 din Tratatul din 2002 dintre România și Ucraina, teză contestată, astfel cum am arătat mai sus, de autoritatea pârâtă și de o parte a instanțelor de judecată.

33. Or, în situația în care XXX ar face parte din categoria „**altor instituții ale celeilalte părți contractante, în competența căroră intră rezolvarea cauzelor civile**” prevăzută de art.1 pct.2 din Tratatul din 2002 dintre România și Ucraina, concluzia care ar decurge ar fi aceea a aplicabilității prevederilor art.13 din același Tratat, ce prevăd valabilitatea, **fără nici o altă legalizare** (respectiv fără apostilare) a actelor întocmite sau certificate de instituțiile judiciare prevăzute cu sigiliul și semnătura persoanei competente, precum și a copiilor și traducerilor legalizate de instituțiile competente, precum și a dispozițiilor care conferă actelor oficiale întocmite pe teritoriul uneia din părțile contractante forța probatorie a actelor oficiale, pe teritoriul român și inclusiv în fața autorității administrative pârâte, respectiv a Comisiei pentru Cetățenie din cadrul XXX.

34. Această concluzie ar decurge cu atât mai mult cu cât procedura desfășurată în fața Comisiei pentru Cetățenie din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie cu ocazia soluționării cererilor în baza art.11 din Legea nr.21/1991 este finalizată prin emiterea unui act administrativ supus controlului instanțelor de contencios administrativ.

35. Or, în contextul în care în fața instanțelor judecătorești sunt valabile, fără vreo altă certificare (apostilare n.r.), conform art. 1 pct.2 art.13, art. 40 pct.2 din Tratatul cu Ucraina, „**hotărârile** instituțiilor de tutelă și curatelă, **instituțiilor care înregistrează actele de stare civilă și altor instituții competente în cauzele civile, care prin caracterul lor nu trebuie executate**”, concluzia care s-ar impune ar fi aceea că, și cu ocazia procedurii administrative ce a ocazionat emiterea actului administrativ contestat în fața instanțelor judecătorești ar fi incidentă aceeași regulă.

36. Am arătat anterior că soluționarea chestiunilor de drept expuse anterior a fost soluționată în mod divergent de instanțele de judecată competente în cauze similare, situație în care, față de rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție de unificare a practicii judecătorești, și ținând cont de dificultățile de interpretare mai sus expuse, se apreciază că este necesară formularea, potrivit art.519 C.pr.civ., a unei sesizări în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să dea o rezolvare de principiu acestei chestiuni de drept, sesizarea având în vedere ipoteza cererilor de (re)dobândire a cetățeniei române soluționate anterior intrării în vigoare a O.U.G. 82/2021.

37. În baza art.520 alin.2 C.pr.civ. judecata cauzei va fi suspendată până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Pentru aceste motive,

Dispune:

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

Dacă prevederile art.13 și 40 pct.2 din Tratatul din 2002 între România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile ratificat prin Legea nr.3/2005 sunt aplicabile cu ocazia soluționării cererii de redobândire a cetățeniei române de către Comisia pentru Cetățenie din cadrul A.N.C., procedură finalizată prin emiterea unui act administrativ supus controlului instanțelor de contencios administrativ (în ipoteza cererilor soluționate anterior intrării în vigoare a O.U.G. 82/2021).

Suspendă judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Cu drept de recurs în ceea ce privește suspendarea judecării, pe toată perioada suspendării.

Recursul se depune la Curtea de Apel București, Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței azi, ...

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,